Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26076
Copyright: Admont, Benediktinerstift

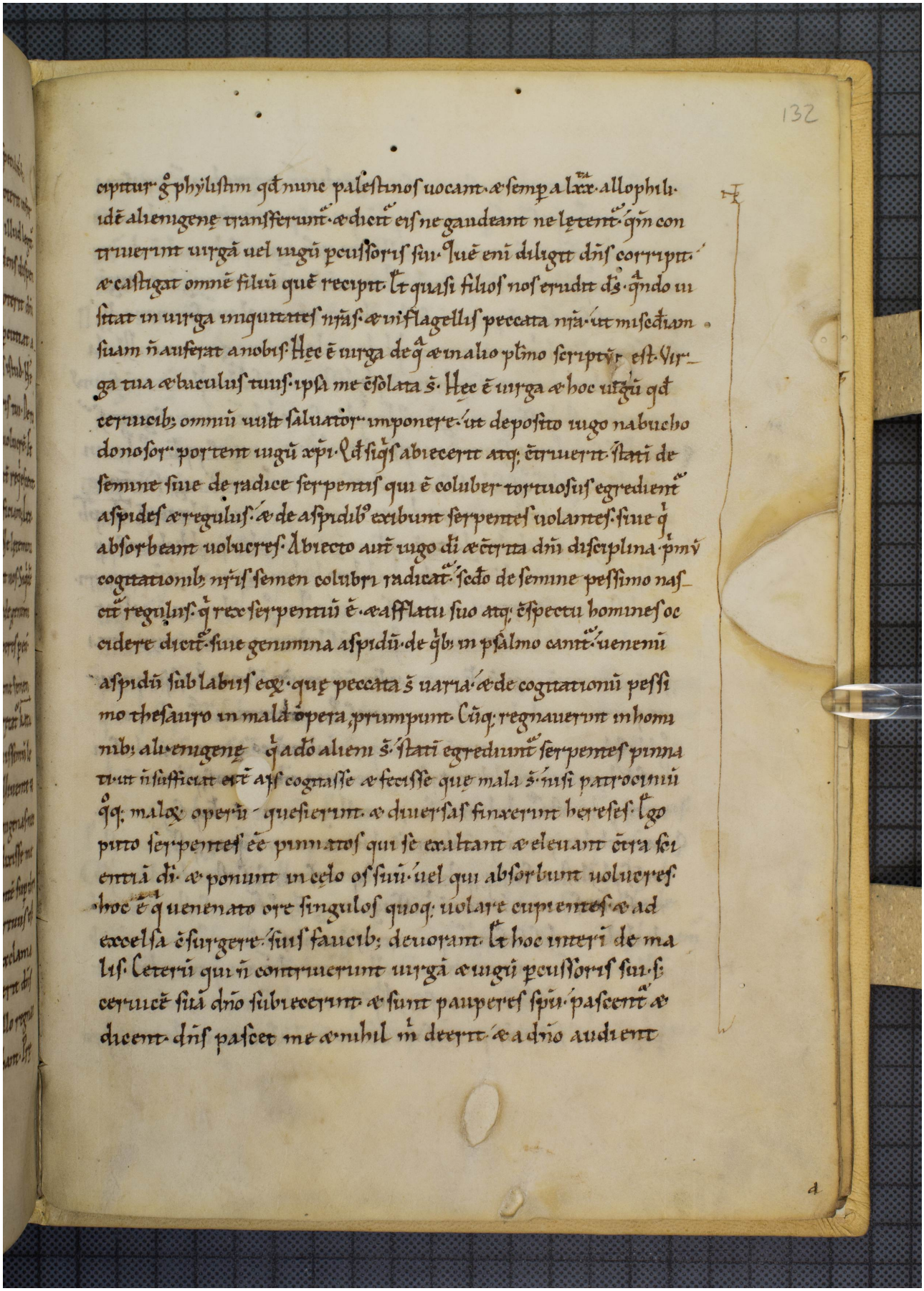

132

ciptur g phylistim qd nunc palestinos uocant. æ semp a lxx. allophili.
idē alienigenę transferunt. æ dicit eis ne gaudeant ne lętent. qm con
triuerint uirgā uel ugū pcussoris sui. Quē enī diligit dns corripit.
æ castigat omnē filiū quē recipit. Et quasi filios nos erudit ds. qndo u
sitat in uirga unguentes nras. æ uiflagellis peccata nra. ut misetiam
suam ñ auferat a nobis. Hęc ē uirga de q æ in alio plmo scriptū est. Vir-
ga tua æ baculus tuus. ipsa me cōsolata s. Hęc ē uirga æ hoc uirgū qd
ceruicib; omniū uult saluator imponere. ut deposito iugo nabucho
donosor portent iugū xpi. Et sics abiecerit atq; ēriuerit stati de
semine siue de radice serpentis qui ē coluber tortuosus egredient
aspides æ regulus. æ de aspidib exibunt serpentes uolantes. siue q
absorbeant uolucres. Abiecto aut iugo di æ ēirita dñi disciplina. pm
cogitationib; nris semen colubri radicat. secdo de semine pessimo nas-
cit regulus. q rex serpentiū ē. æ afflatu suo atq; ēspectu homines oc
cidere dicit. siue genimina aspidū. de qb; in psalmo cant. uenenū
aspidū sub labiis eorū. quę peccata s uaria. æ de cogitationū pessi
mo thesauro in mala opera prumpunt. Cūq; regnauerint in homi
nib; alienigenę q ad ō alieni s. stati egrediunt serpentes pinna
ti. ut ñ sufficiat eis ayr cogitasse æ fecisse quę mala s. nisi patrocinii
qq; malorū operū quesierint. æ diuersas finxerint hereses. Ego
pirto serpentes ee pinnatos qui se exaltant æ eleuant ēira sci
entiā di. æ ponunt in celo os suū. uel qui absorbunt uolucres.
hoc ē q uenenato ore singulos quoq; uolare cupientes. æ ad
excelsa ēsurgere. suis faucib; deuorant. Et hoc interi de ma
lis. Ceterū qui ñ contriuerunt uirgā æ iugū pcussoris sui. s;
ceruicē sua dno subiecerunt. æ sunt pauperes spū. pascent æ
dicent. dns pascet me. æ nihil mi deerit. æ a dno audient